

Lenka Procházková: Tentokrát to nebude v Norimberku

 prvnizpravy.cz/zpravy/politika/lenka-prochazkova-tentokrat-to-nejbude-v-norimberku

Když se na konci II.světové války vítězné mocnosti dohodly, že proces s nacistickými zločinci bude v Norimberku, mělo to symbolický význam, píše na facebooku Lenka Procházková.

Lenka Procházková

7. srpna 2022 - 04:20

Právě v Norimberku byly 15. září roku 1935 na Říšském sněmu NSDAP vyhlášeny zákony rozdělující obyvatele podle původu. Legalizace genocidy Židů, tedy „rasově méněcenného obyvatelstva“ si při „zákonném“ uskutečňování vyžádala miliony obětí.

Norimberské zákony byly rozšířeny také do zemí Německem okupovaných. V Protektorátu Čechy a Morava byly nejprve zabavovány židovské majetky a rušena občanské práva, později byli na základě norimberských principů už nejen Židé, ale i další „rasově méněcenní“ a/nebo názorově nepřizpůsobiví internováni v koncentračních táborech. Z lidí se stali očíslovaní otroci. Někteří z těch, kteří přežili, pak vypovídali v Norimberském procesu jako svědkové obžaloby. V průběhu soudního líčení byly promítány i filmové dokumenty

sovětských, amerických a britských filmařů o osvobození koncentračních táborů. Na konci procesu, který trval téměř rok, a sledovaly jej stovky novinářů, byl vyřčen ortel.

Mezi hlavními obžalovanými, kterých bylo 22 a jejichž jména se stala symbolem lidského úpadku „nadlidí“, byl i Julius Streicher – odsouzený k trestu smrti jako vydavatel, novinář a šířitel rasové nenávisti. Odsouzeny byly i nacistické organizace jako NSDAP, SS či gestapo.

Memento Norimberského procesu už zaniklo?

Celkový počet obětí druhé světové války přesáhl 72 miliónů lidí.

Nejpočetnější skupinou byli příslušníci slovanských národů. Nejen ti, kteří padli v bojích, ale i miliony civilistů. Mnozí nemají ani hrob. Nacismus, jehož zločiny byly zkoumány a souzeny v Norimberku a zaplnily 17 tisíc stran spisu, však nebyl vykořeněn, ale jen přistříhován jako pěstěný trávník. Znovu nabírá své příznivce. Nevyšetřená a nepotrestaná masová vražda v Oděse, kde přes čtyřicet mužů a žen bylo upáleno a ubito v Domě odborů jen proto, že odsuzovali ozbrojený (a také dosud nevyšetřený) puč na Majdanu, se stala předznamenáním, že nenávist k Rusku a Rusům je „demokratickým“ Západem tolerována stejně jako genocida proti nim.

Současné válce předcházelo dlouhých osm let vraždění ruských obyvatel Donbasu, které mainstreamová média zamlčovala. Nejen příčiny současného vyprovokovaného válečného konfliktu na Ukrajině, ale i klamné komentování o jeho průběhu jsou Západem (včetně jeho vazalů) kopírovány podle někdejších nenávistných

návodů popraveného nacisty Streichera. Ale i dnes, stejně jako v tamtěch dobách, existují svědectví nezávislá na hlavním proudu, dokumenty určené pro budoucí tribunál. Všechny zajaté Azovce a zahraniční žoldáky a poradce nestihnou útoky kyjevského režimu umlčet. Mnozí už promluvili a další svá pokání teprve sepíší.

Amnesty International už, zdá se, přehodila výhybku, zřejmě i její vedení konečně uznalo, že jedou po trati, která vede do předpekli. Než však bude soudní proces zahájen, mnoho vojáků a civilistů bohužel ještě přijde o život.

Amnesty International: Ukrajina používá taktiku lidských štítů

Čím déle budeme na ukončení válečných hrůz čekat, tím víc jejich strůjců, podněcovatelů a válečných zločinců pak bude sedět na lavici obžalovaných. V budově norimberského soudu to tentokrát nebude. Pokud se Oděsa a její obyvatelé budou chtít vymanit z traumatu nepotrestané masové vraždy, možná svůj opravený Dům odborů sami navrhnou jako symbolické místo pro nalézání pravdy o tom, kdo tuto bratrovražednou válku potřeboval a proč její vznik podporoval, končí komentář Lenka Procházková.

(rp,prvnizpravy.cz,fb,foto:arch.)